

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Celle — Тълкуване на член 42 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183) — Отвличане на дете — Изпълнение на решение на компетентния (испански) съд, с което се разпорежда връщането на дете — Правомощие на замоления (германски) съд да откаже изпълнението на това решение в случай на тежко нарушение на правата на детето.

Диспозитив

При обстоятелства като разглежданите в главното производство компетентният съд на изпълняващата държава членка не може да се противопостави на изпълнението на удостоверено решение за връщане на неправолтерно задържано дете по съображението, че съдът на държавата членка по произход е постановил това решение в нарушение на член 42 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, тълкуван в съответствие с член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като компетентни да преценят дали е налице подобно нарушение са единствено съдилищата на държавата членка по произход.

(¹) ОВ С 346, 18.12.2010 г.

Определение на Съда (трети състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Landessozialgericht Berlin — Германия) — Christel Reinke/АОК Berlin

(Дело С-336/08) (¹)

(Преюдициално запитване — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2011/С 63/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landessozialgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Christel Reinke

Ответник: АОК Berlin

Предмет

Преюдициално запитване — Landessozialgericht Berlin — Тълкуване на членове 18, 49 и 50 ЕО, както и на член 34, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 74, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 74) — Възстановяване на медицински разноски, свързани с лечение по спешност на гражданин на държава членка в частно

болнично заведение в друга държава членка, които произтичат от отказа на компетентната обществена болница да предостави посочената услуга поради недостатъчен капацитет — Национална правна уредба на компетентната държава членка, която изключва възстановяване на медицински разноски, направени за лечение по спешност в частно болнично заведение в друга държава членка, но която позволява възстановяване на тези разноски, фактурирани от частно болнично заведение, което се намира на националната територия

Диспозитив

Няма основание да се дава отговор на преюдициалното запитване, отправено от Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Германия) с акт от 27 юни 2008 г.

(¹) ОВ С 260, 11.10.2008 г.

Определение на Съда (шести състав) от 2 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Meiningen — Германия) — Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis

(Дело С-334/09) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Директива 91/439/ЕИО — Взаимно признаване на свидетелствата за управление на моторни превозни средства — Отказ от национално свидетелство за управление след достигане на максималната граница от точки за различни нарушения — Свидетелство за управление, издадено в друга държава членка — Отрицателно заключение на медико-психологична експертиза, получено в държавата членка по пребиваване след получаването на ново свидетелство в друга държава членка — Отнемане на правото на управление на територията на първата държава членка — Право на държавата членка по пребиваване на притежателя на свидетелството, издадено от друга държава членка, да прилага към посоченото свидетелство своята национална уредба относно ограничаването, временното отнемане, отнемането или анулирането на правото на управление — Условия — Тълкуване на понятието „проява след получаването на ново свидетелство за управление“)

(2011/С 63/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Meiningen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Frank Scheffler

Ответник: Landkreis Wartburgkreis

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Meiningen — Тълкуване на член 1, параграф 2 и член 8, параграфи 2 и 4 от Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 237, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 62) — Свидетелство

за управление, издадено от държава членка на гражданин на друга държава членка, който се е отказал от националното си свидетелство за управление и към момента на издаване на новото свидетелство има обичайно пребиваване на територията на държавата членка на издаване — Отказ за признаване на това свидетелство от властите на държавата членка по местоживее, основаващ се на заключение от медико-психологична експертиза, изготвено в тази държава членка въз основа на извършен медицински преглед след издаването на новото свидетелство, но отнасящо се само до обстоятелства, предхождащи получаването му — Определяне на това експертно заключение като „обстоятелство след получаването на новото свидетелство за управление“, което може да обоснове прилагането на националната уредба относно ограничаването, временното отнемане, отнемането и анулирането на правото на управление?

Диспозитив

Член 1, параграф 2 и член 8, параграфи 2 и 4 от Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства, изменена с Директива 2006/103/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат държава членка при упражняване на предоставеното ѝ от посочения член 8, параграф 2 право да прилага своята национална уредба относно ограничаването, временното отнемане, отнемането или анулирането на правото на управление на притежател на свидетелство за управление, издадено в друга държава членка, да откаже да признае на своя територия правото на управление, произтичащо от валидно свидетелство за управление, издадено в друга държава членка, поради експертно заключение относно годността за управление на превозни средства, представено от притежателя на това свидетелство за управление, когато това заключение, макар изготвено след датата на издаване на посоченото свидетелство и въз основа на преглед на заинтересованото лице, проведен след тази дата, няма дори частична връзка с проява на заинтересованото лице, констатирана след издаването на същото свидетелство за управление, и се отнася изключително до обстоятелства, настъпили преди споменатата дата.

(¹) ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Определение на Съда (шести състав) от 11 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Trani, Италия) — *Vino Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA*

(Дело С-20/10) (¹)

(Член 104, параграф 3, от Процедурния правилник — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Клаузи 3 и 8 от Рамковото споразумение за срочната работа — Срочни трудови договори в публичния сектор — Първи или единствен срочен договор — Задължение за посочване на обективните причини — Отпадане — Напояване на общото равнище на закрита на работниците — Принцип на недопускане на дискриминация — Членове 82 ЕО и 86 ЕО)

(2011/С 63/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Trani

Страни в главното производство

Ищец: *Vino Cosimo Damiano*

Ответник: *Poste Italiane SpA*

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Trani — Тълкуване на клаузи 3 и 8, точка 3 от Приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) — Съвместимост на национална правна уредба, въвеждаща във вътрешния правен ред клауза, в която не се уточнява причината за наемането в SpA Poste Italiane на работници и служители на срочен трудов договор

Диспозитив

1. Клауза 8, точка 3 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 година, което се съдържа в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), следва да се тълкува в смисъл, че тя допуска национална правна уредба като съдържашата се в член 2, параграф 1 bis от Законодателен декрет № 368/2001 за транспониране на Директива 1999/70/ЕО относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES) от 6 септември 2001 г., който, за разлика от правния режим, приложим до влизането в сила на този декрет, позволява на предприятие като Poste Italiane SpA да сключва, при спазването на определени условия, първи или единствен срочен трудов договор с работник като г-н *Vino*, без да е необходимо да посочва обективните причини, които оправдават прибавянето към договор, сключван за такава продължителност, щом като тази правна уредба не е свързана с прилагането на това рамково споразумение. В това отношение е неотносително обстоятелството, че преследваната от посочената правна уредба цел не подлежи на закрита, най-малкото равностойна на визираната в посоченото рамково споразумение закрита на работниците, наети по срочен трудов договор.
2. Съдът на Европейския съюз явно няма компетентност да отговори на четвъртия преюдициален въпрос, поставен от Tribunale di Trani (Италия).
3. Петият преюдициален въпрос, поставен от Tribunale di Trani, е явно недопустим.

(¹) ОВ С 134, 22.5.2010 г.